

opperbevelhebber, *General Sir Thomas A. Blamey* onder zich als *Commander Allied Land Forces*. Blamey was het die later in april, in overleg met de Britse militaire autoriteiten in Londen, opdracht gaf, een speciale organisatie op te richten voor het verzamelen van *intelligence* en het uitvoeren van geheime operaties in MacArthurs gezagsgebied: het *Inter-allied Services Department* oftewel het *ISD*. Hoofd daarvan werd een Brits reserve-officier, *Lieutenant-Colonel G. Egerton Mott*. Wij komen in latere hoofdstukken terug op dat *ISD* en op de diverse reorganisaties die in '42 en in '43 op het gebied van de geheime diensten werden uitgevoerd – voorshands heeft de lezer slechts met Egerton Mott te maken.

Deze Britse officier nu was al in Australië aan het werk getogen voordat het *ISD* werd opgericht. Hij was in Soerabaja firmant geweest van een grote Britse firma en tegelijk vertegenwoordiger van de (in Zuidoost-Azië in hoofdzaak met op economisch gebied vooraanstaande Britten werkende) Britse *Special Operations Executive*, oftewel *SOE*, niet van de Britse *Military Intelligence*. Wij herinneren er aan dat men die twee Britse geheime diensten scherp van elkaar dient te onderscheiden: een van de belangrijkste taken van de *Military Intelligence*, d.w.z. van *MI-6*, was het verzamelen van militaire inlichtingen, *SOE* daarentegen, in de zomer van '40 opgericht, diende de sabotage in de bezette gebieden te bevorderen en moest toewerken op de vorming van ondergrondse legers. Egerton Mott was dus geen ervaren *Intelligence*-man maar hij representeerde wèl een Britse geheime dienst en dat feit liet niet na op de in Australië aangekomen Nederlandse autoriteiten indruk te maken. Van de Britse *Military Intelligence* wisten zij weinig, van *SOE* niets, en de verwoede onderlinge strijd welke die twee geheime diensten in Londen leverden, was hun onbekend. Egerton Mott representeerde voor hen 'de' Britse *Intelligence* die al vóór de oorlog (en toen goeddeels ten onrechte) de naam had gehad, een bij uitstek deskundige en efficiënte dienst te zijn.

Onder die uit Indië ontkomen Nederlanders waren er twee die in Indië op *Intelligence*-gebied actief waren geweest of met bepaalde aspecten daarvan te maken hadden gehad: Lovink, die de Japanse spionage bestreden had en in dat kader nauw met de Britse alsook met de Amerikaanse en de Franse *Intelligence* had samengewerkt, en Warners die ir. Jansen opdracht had gegeven, bruikbare zenders te construeren. Ook bevond zich in Australië kapitein-luitenant-ter-zee G. B. Salm, die in februari '41 door Helfrich als verbindingsofficier naar Melbourne was gezonden en die daar veel contact had gehad met de *Intelligence*-afdelingen van de Australische hoofdkwartieren. Warners nu was er vrijwel onmiddellijk